

PROFIL REAL
SUBIECTUL I (38 de puncte)

Scrie răspunsul la fiecare dintre cerințe, pentru a demonstra înțelegerea textului de mai jos:

Singur

mi-e bine singur
chiar dacă aproape totul îmi lipsește

am timp să privesc furnicile
și să le ridic pe-un deget
am curajul să mă arunc de pe pod în apa măloasă a lacului
să număr fără greșală bățiile într-un carpen ale ciocănitorei
să privesc cuvintele dintr-o carte
fără să le citesc
am nebunia să urc pe un stâlp uitat în mijlocul pădurii
și să strig *ursul*
am vreme să-mi caut în memorie
numele colegilor din școala primară
și să mi-i imaginez cum arată acum
am puterea să repet întruna
că mi-e bine singur
mi-e foarte bine
chiar dacă
aproape totul
îmi lipsește

Robert Șerban

Nr.	Item	Scor	
1.	Propune câte un cuvânt sau o locuțiune apropiate ca sens de următoarele expresii: <i>am timp</i> – _____ <i>am curajul</i> – _____ <i>am nebunia</i> – _____ <i>am puterea</i> – _____	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
2.	Alcătuieste câte un enunț cu fiecare sintagmă: Pentru primul enunț: <i>caut în memorie</i> _____ _____ _____ Pentru enunțul al doilea: <i>repet întruna</i> _____ _____ _____	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
3.	Scrie 4 expresii frazeologice/ locuțiuni cu verbul <i>a avea</i> . 1) _____ 2) _____ 3) _____ 4) _____	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
4.	Comentează, în spațiul dat, motivul <i>singurătății</i> , relaționându-l cu același motiv dintr-un alt poem, de alt autor. _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____	L 0 1 2 3 4 5 6	L 0 1 2 3 4 5 6

5.	<p>Elucidează, în spațiul dat, sensul simbolului <i>carte</i>, în raport cu alt simbol din acest poem, la alegere.</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	L 0 1 2 3 4 5 6	L 0 1 2 3 4 5 6
6.	<p>Propune pentru acest poem un titlu propriu, exprimat printr-o sintagmă, argumentându-ți mai jos opțiunea.</p> <p><u>Titlul:</u> _____</p> <p><u>Argumentul:</u> _____</p> <hr/> <hr/>	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
7.	<p>Comentează, într-un eseu de 10-12 rânduri, mesajul global al poemului, în raport cu afirmația lui Grigore Vieru: <i>Nu există singurătate în care n-ar mai fi cineva.</i></p> <p>Se va accepta răspunsul care va conține:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ formularea mesajului global al poeziei (axare pe <u>două</u> figuri de stil/motive relevante sau stări ale eului liric); ✓ raportarea mesajului poeziei la o sintagmă din afirmația propusă; ✓ dezvoltarea ideii exprimate în citat, formulându-se un punct de vedere propriu. <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

SUBIECTUL AL II-LEA (28 de puncte)

Realizează, în limita a 1-1,5 pagini, o caracterizare a lui Teodor Novleanu, în baza fragmentului dat:

Teodor Novleanu se îndrăgostise de Angelica văzând-o la fereastră într-o vacanță. Ca și dânsa bârlădean, urma Facultatea de drept din București. Fereastra aceea devenise icoana lui romantică. Acolo apărea uneori Madona blondă cu ochi albaștri citind o carte; de-acolo veneau acorduri de pian, în amurguri. O vară întregă o privise numai, adorând-o de la distanță. Apoi, în altă vacanță, îi aducea la fereastră toate florile orașului. Apoi începuse anotimpul scrisorilor cu vorbe ca florile. Trei ani durase această idilă, cunoscută și de sergenții zilelor, și de sergenții nopților de vară. Astfel, Angelica deveni doamna Novleanu.

Opinia publică din Bârlad spunea: menaj ideal. Nu se înșela. Deși o avea alături în viața de toate zilele, Teodor o situa la aceeași fereastră romantică. O cruța de tumult, de dramă, lăsându-o în cămin ca într-o seră. Toate distracțiile lor exterioare casei erau comune. Nu se certau niciodată, fiecare grăbindu-se să cedeze celuilalt. El muncea ordonat și intens, distingându-se încă de la începutul carierei prin obiectivitatea și claritatea anchetelor judiciare.

Judecător de instrucție, Teodor Novleanu n-avea nicio asprime inchizitorială. Calmul îi era proverbial printre magistrați. Avea o curiozitate științifică a adevărului în dramele omenești deferite justiției. Căuta să-l descopere, concentrat ca un jucător de șah sau ca un bacteriolog cu ochiul în microscop.

Novleanu nu striga, nu amenința, nu cerea să intimideze pe nimeni prin violența legală. Nu smulgea mărturisiri, nici nu abuza de dreptul de-a aresta, care la unii devine o voluptate. Anchetele sale erau lente, dar fără lacune, ducând la dezlegări pe care nicio instanță nu le infirmase. Nimeni nu-l deranja cu fleacuri. Nu i se dădeau decât afacerile mari, fiind socotit o autoritate în această direcție. Cabinetul său avea prestigiul cabinetului unui procuror general. Acolo audia martorii și pe împričinați, de la unu la șapte, ordonanțele definitive redactându-le în biroul său de acasă, începând de la cinci dimineața, oră la care se deștepta invariabil, făcându-și cafeaua neagră în ibricul pregătit de Angelica de cu seară.

Un singur abuz: tutunul. Și trei slăbiciuni: Angelica, Luli și cafeaua neagră. Se socotea un om perfect fericit. Acum, de când Luli se făcuse domnișoară, cea mai mare bucurie era să iasă la plimbare cu „fetele” lui. Veneau uneori amândouă să-l ia de la Tribunal. Brațul drept Angelicăi, brațul stâng lui Luli și el la mijloc, vesel și mândru de amândouă.

„Moșneagul cu fetițele lui”, spunea, deși nu era deloc moșneag. Alb, cu părul tuns scurt, avea o față mobilă de actor comic. O vivacitate tinerească în mișcări. Cu toate că ducea o viață sedentară, nu se îngrășase. Uscată fața, uscat și trupul, cu mâini lungi și fine care afirmau paternitatea mâinilor lui Luli. La braț cu fetele lui, avea tendința să le răsfețe, ca și cum într-adevăr le-ar fi fost tată amândurora, atunci sosit dintr-alt oraș ca să le scoată de la internat și să le distreze. Le ducea la cofetărie sau la aperitive, le plimba cu trăsura sau cu barca.

Ionel Teodoreanu, Lorelei

(ordinea încadrării parametrilor în text este la alegere, dar fiecare va începe din alineat)

